

indirekte er Loven forbedret ikke saa lidt, navnlig derved, at Kronens Købeevne er blevet betydelig større i den senere Tid.

Den højtærede Minister sagde — og jeg indrømmer, at det er rigtigt —, at det vilde være rart at faa Stilhed om denne Lov. Ja, det var rart, hvis den ikke stadig væk skulde være et Agitationsnummer rundt omkring i Landet. Men jeg er overbevist om, at i hvilken Form vi end vilde vedtage denne Lov, vilde den ikke i alle Kredse kunne vække Tilfredshed. Det vilde ikke være længe, før der blev Utilfredshed med den saa paa det ene, saa paa det andet Punkt. Jeg er overbevist om, at saa snart der var gaaet blot et Par Aars Tid, maaske ikke en Gang saa meget, vilde der hæve sig Røster for, at Satserne endnu var for smaa paa det ene eller det andet Punkt.

Den højtærede Minister udtalte, at han ikke ubetinget turde sige, at vi har Pengene til de foreslaaede Forhøjelser. Jeg synes, man godt kan sige, at egentlig talt har vi ikke Raad dertil. Jeg tror, man skal være noget forsigtig med at forøge de Udgifter, vi allerede har. Derfor sagde jeg ogsaa, og det er min Overbevisning, at vi maa se at forhandle os til Rette paa den Maade, at Lovens Virkninger finansielt holdes indenfor den Ramme, som nu en Gang er lagt i 1922. Det er nu en Gang, synes jeg, god Finanspolitik ikke at bevilge Udgifter, forinden man har de tilsvarende Indtægter. Det er noget for tidligt at sælge Rævens Skind, før man har skudt den. Det gaar her som i Historien om Manden, der skulde køre med et Læs Sten, og saa blev der sagt: Kan Hestene trække saa mange Sten, kan de ogsaa trække en til; og saa lagde man en til, og saadan blev man ved, men derved blev Vognen til sidst forlæst, saa at Hestene ikke kunde trække den. Hvis vi stadig væk siger, at vi kan nok give noget mere til dette eller hint, bliver ogsaa her Vognen forlæst, saa det bliver vanskeligt at skaffe Balance, og der tales jo fra alle Sider om, at Balance skal der skaffes til Veje. Jeg vil herom sige, at jeg har faaet det Indtryk, at den højtærede Minister er økonomisk; men jeg tror, han er lidt optimistisk, og det var sikkert bedre i denne Tid, om han var noget mere pessimistisk. Forholdene ligger nu saaledes — det tror jeg, den højtærede Minister vil komme til at give mig Ret i —, at Indtægterne gaar ned, og man er jo nødt til at se Sagerne, som de er. Naar Halvdelen af den danske Industri staaar stille, kan man ikke komme bort fra, at Indtægten maa gaa ned.

Den højtærede Minister mente, det

var vanskeligt for de 65-aarige at skaffe sig Arbejde, da de ikke havde deres fulde Arbejdsevne i Behold, i alt Fald ikke i Almindelighed. Det kan jeg i og for sig give Ministeren Ret i. Men der er en anden Grund til, at de har vanskeligt ved at skaffe sig Arbejde, og det maa vi hellere sige, som det er. Naar f. Eks. en Industri nok vilde tage disse Folk, men ikke give dem fuld Arbejds løn, kan de paagældende ikke af Fagforeningen faa Lov til at tage Arbejde, de maa kun arbejde for fuld Løn. Jeg ved af Erfaring, at mange vilde kunne faa Arbejde i forskellige Fabrikker, hvis de maatte arbejde til en noget lavere Løn, der svarede til deres Arbejdsevne; men det maa de, som sagt, ikke, og under disse Omstændigheder kan det nok være vanskeligt for dem at skaffe sig Arbejde.

Endelig talte den højtærede Minister om § 1. Som Lovforslaget her er affattet, mener jeg, det aabner en Ventil for et Skøn, i alt Fald i højere Grad, end Tilfældet er efter den gældende Lov. Jeg tror nu, at vore Hjarter banker lige saa stærkt for de gamle og Børnene som den højtærede Ministers, men der er den Forskel, at vi ser Sagen fra to Sider. Samtidig med at vi tænker paa, om de paagældende skal have noget mere, spørger vi, om vi ogsaa har Pengene dertil, medens jeg tror, at den højtærede Minister mere tænker paa at yde uden just at være klar over, hvor man skal faa Pengene fra.

Det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) sagde, at der var rejst Kritik overfor Loven fra alle Sider, han gik endog saa vidt at sige, at alle fornuftige Mennesker havde øvet Kritik. Dermed vil det ærede Medlem maaske sige, at alle, der ikke har øvet Kritik overfor Loven, har været ufornuftige. Desværre hører jeg altsaa til disse. Men jeg tror dog ikke, det er rigtigt, at alle Partier saaledes har øvet stærk Kritik overfor Loven. Jeg tror, man maa indskrænke sig til at sige, at der er to Partier, der særlig har øvet Kritik. Det kan nok være, at enkelte andre ogsaa har gjort det, men det kan jo ikke gælde for Partiet. Jeg ved i alt Fald, at Kritikken ikke er blevet rejst af Venstre eller det konservative Folkeparti. Det var væsentlig fra Socialdemokraternes Side, at denne Kritik fra Begyndelsen af blev rejst, og der er saa enkelte andre, der har stemt med i Koret. Jeg tror dog, man skal være forsigtig med at sige, at alle fornuftige Mennesker har rejst Kritik mod Loven.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at jeg havde udtalt, at der var Grænser for, hvor meget der kunde ydes. Ja, det er sta-